

УДК 811.161.2'373.232

Надія ХРУСТИК

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
канд. філол. наук, доцент,

доцент кафедри прикладної лінгвістики

м. Одеса

nadya.khrustyk@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0003-3423-9901>

Людмила СТРИЙ

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
канд. філол. наук,

доцент кафедри прикладної лінгвістики

м. Одеса

strijludmila@gmail.com

Алла КИЩЕНКО

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
канд. філол. наук,

доцент кафедри прикладної лінгвістики

м. Одеса

llallaki3005@gmail.com

СУСПІЛЬНИЙ ВЕРБАЛЬНИЙ ІМІДЖ УКРАЇНСЬКИХ ПРЕЗИДЕНТІВ: СЕМАНТИКО-СЛОВОТВІРНИЙ АСПЕКТ

Стаття присвячена дослідженню суспільного вербального іміджу українських Президентів. Йдеться про семантико-словотвірні засоби його вираження. Розглянуто й проаналізовано політичні прізвиська, перифрази, різні за своєю семантикою okazionalні утворення, які прямо або ж опосередковано характеризують особу або її діяльність. З'ясовано, як колективний суспільний розум оцінює кожного з політиків, його комунікацію з адресатами, суспільно-політичну діяльність, спосіб життя, особистісні риси, поведінку тощо.

Дослідження вербальної суспільної характеристики українських політиків, репрезентованої семантико-словотвірними засобами, належної уваги серед мовознавців не знайшло. Звернення до цієї проблематики мають епізодичний та фрагментарний характер.

Джерельною базою для написання статті послугувала лексикографічна праця «Словотворчість незалежної України. 2012–2016. Словник», а також матеріал, зібраний на основі наших власних спостережень у ЗМІ. У науковій розвідці схарактеризовано суспільний вербальний імідж 5 українських Президентів – Л. Кравчука, Л. Кучми, В. Ющенка, П. Порошенка, В. Зеленського, визначено й описано семантико-словотвірні засоби формування іміджу. З'ясовано, що вербальний імідж українських Президентів – це суспільна оцінка діяльності політиків, які в різний час були першими особами країни. Формуються вербальні образи українських Президентів на основі сприйняття їх суспільством як керівників країни і як особистостей на основі їх дій, окремих висловлювань, висловлювань одних політиків про інших. Важливе місце серед засобів суспільної вербальної оцінки українських президентів належить семантико-словотвірним засобам.

Ключові слова: Президент України, суспільний імідж, вербальні засоби, політичні прізвиська, перифрази, okazionalні утворення.

Постановка наукової проблеми та її актуальність. Взаємодія політикуму й суспільства цікава не лише тим, як політики спілкуються між собою та зі своїм народом, але й тим, як народ реагує, а отже, впливає на цю комунікацію та на дії політиків. Відповідно дуже важливо знати, як колективний суспільний розум оцінює кожного з політиків, його комунікацію з адресатами, суспільно-політичну діяльність, спосіб життя, особистісні риси, поведінку тощо, формуючи тим самим у своїй уяві його суспільний імідж. Особливої ваги це набуває у випадку, коли йдеться про політиків найвищого рангу, зокрема президентів країни. Утім, ставлення народу до політиків визначається не лише результатами соціологічних опитувань, голосуванням на виборах, участю у протестах або заходах на підтримку певної особи чи партії, в організації майданів тощо, але й вербально. Важливе місце серед засобів вербальної оцінки належить семантико-словотвірним. З огляду на все вищесказане, їх вивчення видається нам важливим і актуальним.

Аналіз досліджень із проблеми. Вивченню активних процесів словотворення в сучасній українській мові присвячено чимало наукових праць, серед яких як ґрунтовні наукові дослідження, лексикографічні праці, так і окремі статті (С. Єрмоленко, Ж. Колоїз, Т. Космеда, А. Нелюба, О. Стишов та ін.). Утім, дослідження вербальної суспільної характеристики українських політиків, репрезентованої семантико-словотвірними засобами, належної уваги серед мовознавців не знайшло. Як правило, звернення до цієї проблематики мають епізодичний та фрагментарний характер. Оминають своєю увагою зазначену проблематику також фахівці з вивчення неофіційної антропонімії, що, як нам видається, не є виправданим, адже нерідко йдеться про особливий вид прізвиськ – політичні прізвиська.

Мета нашої статті – вивчення семантико-словотвірних засобів формування вербального суспільного іміджу українських Президентів. **Об’єкт** спостереження – вербальний суспільний імідж українських політиків. **Предмет** вивчення – семантико-словотвірні засоби формування вербального суспільного іміджу Президентів України часів її незалежності. **Фактичний матеріал** дослідження становлять політичні прізвиська, перифрази, оказіональні утворення, які прямо або опосередковано характеризують першу особу держави та її діяльність. **Джерельною базою** для написання статті послугувала лексикографічна праця «Словотворчість незалежної України. 2012–2016. Словник» [5], а також матеріал, зібраний на основі наших власних спостережень у ЗМІ. Перед собою ставимо такі **завдання**: з’ясувати, яким є вербальний суспільний імідж кожного з українських Президентів; визначити й описати семантико-словотвірні засоби формування цього іміджу. Розглядаючи зазначений матеріал, ми не вкладаємо в нього політичний зміст. У статті не розглядається вербальний суспільний портрет В. Януковича, оскільки він був позбавлений звання Президента України.

Виклад основного матеріалу. За часів незалежності в Україні посаду президента в різні роки обіймали Л. Кравчук (1991–1994 рр.), Л. Кучма

(1994–2005 рр.), В. Ющенко (2005–2010 рр.), В. Янукович (2010–2014 рр.), П. Порошенко (2014–2019 рр.), В. Зеленський (з 2019 р.). Час президентського правління Л. Кравчука та Л. Кучми названо *леонідівкою* [5, с. 210], роки правління В. Ющенка і В. Януковича – *вікторівкою* [5, с. 72], а роки часів Президента П. Порошенка – *петрівкою* [5, с. 303]. Ці слова утворено за зразком словотвірного типу зі словотвірним значенням ‘часовий період, у який відбувається певна релігійна подія, назва якої пов’язана з твірним словом’ (пор., напр., деривати, які належать до цього словотвірного типу: *Петрівка, Пилипівка, Спасівка* тощо). Відповідно утворення *леонідівка, вікторівка, петрівка* не лише називають час перебування відповідних осіб на посаді Президента України, але й містять у своїй семантиці тонкий іронічний натяк на характер святості й недоторканності президентського правління.

Л. Кравчук – перший Президент незалежної України. Його суспільний імідж як політика визначається порівняно невеликою кількістю вербальних одиниць: *Той, хто проходить між крапельками, Лис, Хитрий Лис, кравчукіада, кравчуківство, кравчукізм, кравчучка*. Очевидно, пояснюється це як особливостями характеру Л. Кравчука, так і тим, що в роки його президентства свобода слова в суспільстві після радянського застою лише починає розвиватися. ЗМІ, які звикли до цензури, ще досить стримані у своїх судженнях про політиків і своїй мовотворчості. Важливо також те, що на той час не було мобільного зв’язку та Інтернету, а це не сприяло швидкому поширенню тих вербальних оцінок, які з’являлися в суспільстві. Утім, попри невелику кількість, зафіксовані слова та синтаксичні сполучення слів точно і влучно характеризують особу першого Президента. Іменування *Той, хто проходить між крапельками* для політиків такого стибу є чи не найвищою оцінкою діяльності. У метафоричній формі воно відображає політичну інтуїцію, мудрість, досвідченість, зваженість і обережність особи. Лінгвістичний статус цього синтаксичного сполучення слів, як нам видається, можна кваліфікувати як політична перифраза. Прізвиська *Лис, Хитрий Лис*, виходячи з українських народних традицій, підкреслюють у Л. Кравчука ті риси, які відображені в семантиці вищеназваної перифрази. *Кравчукіада* – час, пов’язаний із Л. Кравчуком (про президентство Л. Кравчука) [5, с. 200]. Оказіоналізм *кравчукіада* утворився від прізвища політика за допомогою суфікса *-іад-* за аналогією до того, як творяться іменники *олімпіада, спартакіада* тощо. *Кравчуківство, кравчукізм* – okazіональні утворення, які позначають суспільно-політичне явище, пов’язане з особою першого Президента України. Наявність двох абстрактних іменників з однаковим значенням, але утворених різними синонімічними формантами, свідчить про процес відбору більш вдалого суфікса. Лексема *кравчучка* – своєрідний символ економіки початку незалежності України, коли дрібна торгівля допомагала людям вижити. *Кравчучка* – двоколісний візок, тягнучи який за собою або штовхаючи попереду, можна перевозити невеликий вантаж.

Утворено іменник від прізвища політика за допомогою суфікса предметності *-к-а*.

Л. Кучма – другий Президент України. У ЗМІ зазначається: «*Та ось кравчукіада змінилася кучмозоєм* (varta.kharkov.ua.27.01.14)» [5, с. 200]. Дериват *кучмозой*, яким називається час правління Л. Кучми, – наслідок поєднання основи прізвища *Кучма* і суфіксоїда *-зой* (гр. *zoe* – *життя* [2, с. 241]). Утворено цей оказіоналізм за зразком того, як творяться слова *мезозой*, *кайнозой*, *палеозой*, що позначають давні геологічні періоди в розвитку нашої планети (натяк на радянське минуле керівника держави). *Кучмократія* – ще одна лексема на позначення часу президентського правління Л. Кучми, яка позначає буквально таке: *влада Кучми*. Іменник утворено поєднанням основи оніма *Кучма* і суфіксоїда *-крати[й]-а*], де гр. *kratos* – *сила, влада* [2, с. 353].

Кількість вербальних засобів, якими суспільство характеризує Л. Кучму, дещо більша, ніж у його попередника: *Директор заводу*, *Червоний директор*, *кучмізація*, *кучмократія*, *кучмізм*, *кучманізм*, *кучманство*, *кучмономіка*, *кучмовозка*, *кучміст*, *антикучміст*. За Л. Кучмою закріпилися найменування *Директор заводу*, *Червоний директор*, які вказують на його професійну діяльність, яка передувала перебуванню на посаді Президента України (у 1986–1992 рр. був генеральним директором ВО «Південний машинобудівний завод»). Іменник *Директор* – ключова лексема прізвиськ – утворився шляхом онімізації слова *директор* із його загальним значенням. Епітет *червоний* підкреслює, що Л. Кучма – керівник радянського минулого. Відображення в політичному прізвиську президента його професії, колишньої посади можна буде спостерігати також при іменуванні інших перших осіб української держави. *Кучмізація* – *опредметнена дія, пов'язана з Л. Кучмою (набуття ознак, властивих Л. Кучмі)* [5, с. 207]. Абстрактні іменники *кучмізм*, *кучманізм*, *кучманство* позначають суспільно-політичне явище, пов'язане з особою політика. Словотвірне гніздо зі словотвірною вершиною *Кучма* поповнює суфіксальне утворення *кучміст* – *прихильник президента Кучми* та слово *антикучміст* – *особа, яка проти Кучми* [5, с. 26], спродуковане за допомогою префікса *анти-* від іменника *кучміст*. Економічні перетворення часів другого Президента України відображені в оказіоналізмах *кучмономіка* та *кучмовозка*. Лексема *кучмономіка*, утворена поєднанням основи від прізвища *Кучма* і кінцевої усіченої частини іменника *економіка*, означає буквально *економіка Кучми*, тобто економіка часів президентського правління Л. Кучми. *Кучмовозка* – один із символів економіки цих часів. Як і слово *кравчукка*, іменник *кучмовозка* позначає двоколісний візок, але більший і потужніший. Дериват утворився основоскладанням у поєднанні з суфіксальним способом словотворення (пор.: *Кучм-а* + *вози-ти* + *-к-а* → *кучмовозка*).

В. Ющенко – третій Президент незалежної України. Його особу українське суспільство номінувало такими небагатьма, проте влучними й дотепними вербальними засобами: *Бухгалтер*, *Бджоляр*; *любі друзі*; *це руки*,

які нічого не брали; *неберун, недообитий, недопрезидент, ющенківець, ексющенківець, ющенкофіл. Бухгалтер, Бджоляр* – прізвиська, мотиви номінації яких пов'язані з фахом та хобі В. Ющенка. Обидва оніми утворені лексико-семантичним способом шляхом онімізації відповідних іменників із загальним значенням. Своєрідною візитівкою політика стали його висловлювання *любі друзі та це руки, які нічого не брали*. Вихоплені суспільством з мовлення В. Ющенка, набувши певного іронічного забарвлення, синтаксичні сполучення фразеологізувалися і набули функції іменувань. Прізвисько третього Президента, яке виникло у зв'язку з одним із цих його висловлювань – конфіксальне утворення *Неберун*. Цікаво, що названий okazіоналізм фіксується укладачами словника «Словотворчість незалежної України. 2012–2016» уже як такий, що набув загального значення і не ототожнюється з особою політика: *неберун* – *особа, яка не бере хабарі* [5, с. 266]. Утворення з префіксом *недо-* *недопрезиденти* (про В. Ющенка та В. Януковича) вказують на неповноту вияву значення тих іменників, якими вони мотивуються, характеризуються незвичністю, експресивністю, емоційним забарвленням, мають прив'язаність до певного контексту. Цікавий також з цього погляду субстантивованій дієприкметник *недообитий*. Дієприкметник, який вказує на абсолютну ознаку за дією, поєднуючись з префіксом *недо-* зі значенням неповноти вияву дії, якнайточніше передає сутність суперечливої історії смертельного отруєння експрезидента та його одужання [3, с. 235]. *Ющенківець* – прихильник В. Ющенка. Від цього суфіксального деривата за допомогою префіксоїда *екс-* утворився okazіоналізм *екслющенківець* (колишній *ющенківець*). Відображаючи реалії, пов'язані з особою третього українського Президента, фіксується ще одне okazіональне утворення на позначення його прихильників – *ющенкофіл* (*Ющенк-о* + *-філ*, де гр. *philos* – *друг, прихильник* [2, с. 716]).

П. Порошенко – п'ятий український Президент. Його суспільний імідж визначається такими вербальними засобами, як: *Петя, Порох, Петя Порох, порошенківщина, припорошити, порошенківський, пропорошенківський, антипорошенківський, петріанець, петябот, пороходоти, петязрачник*. Усі перелічені деривати групуються в межах двох словотвірних гнізд з вершинами *Петро* і *Порошенко* – лексемами, які є складниками офіційного іменування особи. Похідні утворення мають яскраво виражену конотацію, носять розмовний характер. Прізвисько *Петя* – гіпокористична форма особового імені політика. Іменування *Порох* – безафіксне похідне утворення, яке мотивується прізвищем *Порошенко*. Складене прізвисько *Петя Порох* – поєднання названих вище неофіційних іменувань П. Порошенка. *Порошенківщина* – суспільне негативне явище, пов'язане з П. Порошком [5, с. 321]. Абстрактний іменник утворено суфіксом *-щин-*. Від прізвиська *Порох* шляхом конфіксації продукується okazіоналізм *припорошити* – *завершена дія, пов'язана з набуттям ознак П. Порошенка* [5, с. 333]. Творення дієслова ґрунтується на метафоризації внутрішньої форми твірного слова.

Порошенківський – той, який стосується Порошенка. Прикметник утворено від прізвища політика за допомогою суфікса *-ськ-*. Від нього, у свою чергу, за допомогою префіксів *про-* та *анти-* відповідно продукуються прикметникові деривати *пропорошенківський*, який позначає ознаку, що стосується вже того, хто є прихильником П. Порошенка [5, с. 335], та *антипорошенківський*, яким номінується ознака того, хто є противником політика. *Петріанець* – особа-прихильник, послідовник Петра Порошенка [5, с. 303]. *Порохоботи* – боти Пороха [5, с. 320], *Петяботи* – боти Петі [5, с. 303] – зневажливе називання приборників П. Порошенка. Шляхом зрощення синтаксичного сполучення в одне слово утворився ще один оказіоналізм – *петязрадник*. *Петязрадник* – особа з гаслом *Петя зрадник* [5, с. 303].

В. Зеленський – шостий Президент України. Суспільний імідж чинного українського Президента представлений такими вербальними засобами: *Комік*, *Шоу-мен*, *Лялька Коломойського*, *ЗЕ-команда*, *ЗЕ-влада*, *Земоти*, *Зелена пліснява*, *зелень*. *Комік*, *Шоу-мен* – прізвиська, якими вже традиційно іменуються перша особа держави за назвою своєї професійної діяльності до перебування на посаді президента. *Лялькою Коломойського* назвав В. Зеленського один із відомих українських політиків, акцентуючи увагу на тому, що, на його думку, президент – особа, повністю залежна від олігарха І. Коломойського. Усі перелічені іменування утворені лексико-семантичним способом словотворення, тобто йдеться про переосмислення значення твірної бази кожного із прізвиськ. Решта похідних лексем, якими формується суспільний імідж політика, мотивуються його прізвищем. Шляхом складання усіченої частини прізвища і цілого слова утворилися деривати *ЗЕ-команда*, *ЗЕ-влада*, *Земоти*, що позначають відповідно таке: *команда Зеленського*, *влада Зеленського*, *боти Зеленського* (зневажливе називання його приборників). Іменування *зелена пліснява*, *зелень* пов'язані з внутрішньою формою прізвища чинного Президента, тобто з прикметником *зелений*. Синтаксичне сполучення *зелена пліснява*, безафіксне іменникове утворення *зелень* у яскраво конотованій негативній формі характеризують команду В. Зеленського.

З початком повномасштабної російсько-української війни українське суспільство набуває однакості в підтримці і своїй схвальній оцінці дій чинного Президента і верховного головнокомандувача. Відповідно його з повагою іменують, використовуючи високе звання *Президент*, *Президент України* або ж прізвище *Зеленський* чи звання в поєднанні з прізвищем, особовим ім'ям у різних варіантах, – *Президент України Володимир Зеленський*, *Президент Зеленський* тощо. Нерідко поряд зі словом *Президент* вживається займенник *наш*.

У ЗМІ з'являються перифрази та меми, які відображають захоплення світової спільноти українським Президентом, його мужністю, невтомністю в боротьбі за мир в Україні, європейську безпеку, безпеку в усьому світі, напр.: *Зеленський – Черчилль сучасності*; *президент-комік (президент-артист) став політиком, а політики стали коміками*.

З огляду на все сказане вище, можемо **висновувати**, що досліджуваний вербальний імідж українських Президентів – це суспільна оцінка діяльності політиків, які в різний час були першими особами країни. Формуються вербальні образи українських Президентів на основі сприйняття їх суспільством як керівників країни і як особистостей на основі їх дій, окремих висловлювань, висловлювань одних політиків про інших. Важлива роль у створенні цих образів належить ЗМІ. Нерідко вербальний імідж посадовців високого рангу формується на основі певних помічених суспільством деталей, які, увиразнюючи особу, набувають узагальнення і широкого поширення завдяки ЗМІ.

Важливе місце серед засобів вербальної суспільної оцінки українських Президентів належить семантико-словотвірним засобам. Серед них – політичні прізвиська, перифрази, різні за своєю семантикою оказіональні утворення, які прямо або ж опосередковано характеризують особу або її діяльність.

Вербальна суспільна оцінка керівників країни – важливий маркер взаємодії народу та влади.

Перспективу нашого дослідження вбачаємо у вивченні вербальної суспільної характеристики інших українських достойників.

Література

1. Кислюк, Л. (2015). Вплив авторитетних українських видань на формування сучасного обличчя української літературної мови. *Тенденції розвитку української лексики та граматики* : колект. моногр. / за ред. І. Кононенко, І. Митнік, С. Романюк. Варшава; Івано-Франківськ. Ч. 2.
2. Нечволод, Л. І. (2008). Сучасний словник іншомовних слів. Харків : ГОРСІНГ ПЛЮС.
3. Хрустик, Н. М. (2017). Активні процеси словотворення в сучасній українській мові : префіксоїдні та префіксальні деривати. *Записки з українського мовознавства* : зб. наук. пр. у 2 т. / за ред. Т. Ю. Ковалевської. Одеса : ПолиПринт. Вип. 24. Т. 1.
4. Хрустик, Н. М. (2016). Активні процеси словотворення в сучасній українській мові : складні слова. *Слов'янський збірник* : зб. наук. пр. Чернівці : Букрек. Вип. 20.

Джерела

5. Словотворчість незалежної України. 2012–2016. Словник / уклад. А. Нелюба, Є. Редько; заг. ред. А. Нелюби (2017). Харків : Харківськ. історико-філол. товариство.

References

1. Kyslyuk, L. (2015). *Vplyv avtorytetnykh ukrayinskykh vydan' na formuvannya suchasnoho oblychchya ukrayins'koyi literaturnoyi moyi* [The influence of authoritative mass media on the formation of the modern image of Ukrainian literary language]. *Tendentsiyi rozvytku ukrayins'koyi leksyky ta hramatyky* : kolekt. monohr. / za red. I. Kononenko, I. Mytnik, S. Romanyuk. Varshava; Ivano-Frankivsk. Ch. 2.
2. Nechvolod, L. I. (2008). *Suchasnyi slovnyk inshomovnykh sliv* [The modern dictionary of foreign words]. Kharkiv. [In Ukrainian].
3. Khrustyk, N. M. (2017). *Aktivni protsesi slovtvorennia v suchasniy ukrains'kiy movi : prefixoidni ta prefixalni deryvaty* [The semiprefixal and prefixal derivatives as an active modern trend development of the Ukrainian language in derivation]. *Zapysky z ukrayins'koho movoznavstva*, Vol. 2, No 24. PoliPrint, Odessa. [In Ukrainian].

4. Khrustyk, N. M. (2016). Aktivni protsesi slovotvorennya v suchasniy ukrains'kiy movi : skladni slova. *Zbirnik naukovikh prats'*: slov'yans'kiy zbirnik [Active processes of word-formation in modern Ukrainian language : complex words], No 20, Bukrek, Chernivtsi. [In Ukrainian].

Sources

5. Slovtovorichist' nezalezhnoyi Ukrayiny. 2016–2012. Slovnyk / uklad. A. Neluba, Ye. Red'ko; z ahal. red. A. Neluby (2017) [Word-formation of independent Ukraine. 2012–2016 : Dictionary / ed. by A. Neluba, Ye. Red'ko]. Kharkivs'ke istoryko-filoloh. Tovarystvo. Kharkiv. [In Ukrainian].

Nadiia KHRUSTYK

Odesa I. I. Mechnykov National University,
Department of the Applied Linguistics
Odesa

Liudmyla STRII

Odesa I. I. Mechnykov National University,
Department of the Applied Linguistics
Odesa

Alla KISHCHENKO

Odesa I. I. Mechnykov National University,
Department of the Applied Linguistics
Odesa

PUBLIC VERBAL IMAGE OF UKRAINIAN PRESIDENTS: SEMANTIC-WORD-FORMING ASPECT

Resume. The article is devoted to the study of the public verbal image of Ukrainian presidents. We are talking about semantic and word-forming means of its expression. Political nicknames, periphrases, memes, occasional semantics of different semantics, which directly or indirectly characterize a person or his activity, are considered and analyzed. It is found out how the collective public mind evaluates each of the politicians, his communication with the recipients, socio-political activities, lifestyle, personality traits, behavior, etc., which, as we manage, is not only important but also relevant. Linguists' appeals to this issue are episodic and fragmentary.

The purpose of our article is to study the semantic and word-forming means of forming the public verbal image of Ukrainian presidents. **The object** of observation is the public verbal image of Ukrainian politicians. **The subject** of study - semantic and word-forming means of forming the public verbal image of the presidents of Ukraine since its independence. **The actual material** of the study consists of political nicknames, paraphrases, memes, occasional formations, which directly or indirectly characterize the first person of the state and its activities. **The source** basis for writing the article was the lexicographical work "Word-making of independent Ukraine. 2012-2016. Dictionary", as well as material collected on the basis of our own observations in the media. **Tasks:** to find out what is the public verbal image of each of the Ukrainian presidents; identify and describe the semantic and word-forming means of forming this image. The paper uses such general scientific **research methods** as analysis and synthesis, induction and deduction, observation, comparative and descriptive methods, elements of component and word-formation analysis.

The article characterizes the public verbal image of 5 Ukrainian presidents - L. Kravchuk, L. Kuchma, V. Yushchenko, P. Poroshenko, V. Zelenskiy, identifies and describes the semantic and word-forming means of forming this image. It was found that the verbal image of Ukrainian presidents is a public assessment of the activities of politicians who at various times were the leaders of the country.

Conclusions. Verbal images of Ukrainian presidents are formed on the basis of their perception by society as leaders of the country and as individuals, on the basis of their actions,

individual statements, statements of some politicians about others. An important role in creating these images belongs to the media. An important place among the means of public verbal evaluation of Ukrainian presidents belongs to the semantic-word-forming means.

Key words: President of Ukraine, public image, verbal means, political nicknames, paraphrases, occasional formations.